

तदेवंविरोधं परिहृत्य निश्चितं परमार्थमाहुः स एव हि नाना रूपेण प्रतीतः वस्तुस्वरूपः सद्रूपः सर्वेषां गुणानां विषयाणामाभासैः प्रकाशैरुपलक्षितः
ननु तैर्जीवैर्बोपलक्ष्यते न सर्वप्रत्यगात्मत्वात् सर्वजीवांतर्यामित्वाज्जडतादात्म्याध्यासेन जीवस्यापि जडप्रायत्वात् न तेन विना प्रकाश इति भावः
पर्यवशेषितः नेति नेतीत्यादि श्रुतिभिः ॥ ३८ ॥ ६ ॥ अतस्त्वद्भक्तिरेव परमपुरुषार्थ इत्याहुः अथ हेति पर्यावर्त इत्यंतेन यस्मादेवंभूतस्त्वं परमेश्वरः अथ ह
वाव अत एव हि हेमधुमथन परमभागवता एते त्वत्पादां भोजानुसेवां कथं मुहुर्मुहुर्विसृजंतीत्यन्वयः हियस्मात्स्वार्थपुरुषार्थकुशलाः निपुणाः अत ए
व आत्मा त्वमेव प्रियः सुहृच्च येषां ते साधवो रागादिशून्याः तत्र हेतुः तव महिम्नैवामृतरससमुद्रस्तस्य विप्रुषा बिंदुमात्रेण सकृदपिलीढया आत्वादितया

स एव हि पुनः सर्ववस्तुनि वस्तुस्वरूपः सर्वेश्वरः सकलजगत्कारणकारणभूतः सर्वप्रत्यगात्मत्वात् सर्वगुणाभासो
पलक्षित एक एव पर्यवशेषितः ॥ ३८ ॥ ६ ॥ अथ ह वाव तव महिमा मृतरससमुद्रविप्रुषा सकृदवलीढया स्वमनसि
निष्पंदमानानवरतसुखेन विस्मारितदृष्टश्रुतविषयसुखलेशाभासाः परमभागवता एकांतिनो भगवति सर्वभू
तप्रियसुहृदिसर्वात्मनि नितरां निरंतरं निर्वृतमनसः कथमुहवा एते मधुमथन पुनः स्वार्थकुशलाः स्वात्मप्रियसु
हृदः साधवस्त्वच्चरणां बुजानुसेवां विसृजंति न यत्र पुनरयं संसारपर्यावर्तः ॥ ३९ ॥ ७ ॥ त्रिभुवनात्मभवनत्रि
विक्रमत्रिनयनत्रिलोकमनोहरानुभावतवैव विभूतयोदिति जदनुजादयश्चापितेषामनुपक्रमसमयोऽयमि
ति स्वात्ममायया सुरनरमृगमिश्रितजलचराकृतिभिर्यथापरायंदंडं धरदधर्थ एव मे नमपि भगवन् जहत्वा
पृमुत यदि मन्यसे ॥ ४० ॥ ८ ॥

स्वमनसि निष्पंदमानमतिशयेन स्रवत् यन्निरंतरं सुखं तेन विस्मारितादृष्टश्रुतविषयाः सुखलेशाभासा
येषां ते अत एव भगवदित्वयि नितरां निरंतरं निर्वृतं च मनो येषां ते यत्र यस्यामनुसेवायां सत्याम् ॥ ३९ ॥ ७ ॥ प्रस्तुतं विज्ञापयंति त्रिभुवनेत्यादिना
यावत्समाप्ति त्रिभुवनमात्मा स्वरूपं भवनं च यस्य त्रिभुवनस्यात्मा भवनं चेति वा त्रयोविक्रमायस्य त्रीन् लोकान् नयतीति तथा त्रयाणां लोकानां म
नोहरोऽनुभावो यस्य एवं चतुर्धा संबोध्याहुः तेषामनुपक्रमसमयः उद्यमकालो न भवतीति मत्वा हेदंडधर पूर्वयथादंडधर्थ धृतवानसि एवमेव त्वाष्ट्र
मपि जहि यदि मन्यसे हंतुं यदीच्छसि ॥ ४० ॥ ८ ॥